

nemført en forbedring af arbejdsløshedsunderstøttelsen efter retningslinjer, som svarer til de i dette forslag til folketingsbeslutning anførte, har man begrænset forslaget således, at det ikke omfatter ændringer af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Efter loven om den offentlige sygeforsikring er dagpengehjælpen såvel til lønarbejdere som til andre begrænset således, at den ikke kan overstige $\frac{4}{5}$ af medlemmets daglige fortjeneste inden for den sidste uge før sygemeldingen, ligesom den ikke kan overstige visse i loven angivne satser. Brøken $\frac{4}{5}$ bør forhøjes til $\frac{9}{10}$ og de i øvrigt i loven fastsatte begrænsninger, som ikke har relation til den pågældendes faktiske indtægter, bør bortfalde. Efter loven om forsikring mod følger af ulykkestilfælde udgør dagpengene $\frac{3}{4}$ af den tilskadedkomnes dagløn, men kan dog ikke overstige en sats, som findes på grundlag af en i loven angiven årsløn. Loven om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige indeholder tilsvarende regler for dagpengenes størrelse, idet der dog indgår et skøn i beregningen. Brøken $\frac{3}{4}$ bør forhøjes til $\frac{9}{10}$, og de i øvrigt fastsatte begrænsninger bør ophæves.

De årslønninger, der som nævnt er angivet i ulykkesforsikringslovgivningen, danner endvidere en begrænsning for størrelsen af de erstatninger, der udbetales. Disse begrænsninger bør ophæves, således at erstatningerne beregnes på grundlag af den pågældendes faktiske årsløn, idet årslønnen, for så vidt angår værnepligtige m. fl., ligesom efter gældende lov må fastsættes efter et skøn. Endvidere bør der

ikke som efter gældende regler finde nedsættelse sted med en tredjedel (værnepligtige: en fjerdedel), men kun med en tiendedel.

I loven om den offentlige sygeforsikring og i loven om forsikring mod følger af ulykkestilfælde er fastsat regler om ventetid (karenstid) således, at dagpenge efter sygeforsikringsloven ved kortere sygdomsperioder ikke udbetales for de første 6 udbetalingsdage, og således, at dagpenge efter ulykkesforsikringsloven ved kortere arbejdsudygtighed først løber fra 4. dag efter ulykkestilfældets indtræden. Disse ventetider bør afskaffes, således som det er sket i 1967 for arbejdsløshedsforsikringens vedkommende.

I loven om den offentlige sygeforsikring er endvidere fastsat regler om begrænsninger i det antal dage, i hvilke dagpenge til såvel lønarbejdere som andre kan udbetales. Disse begrænsninger indtræder, dels når dagpenge er udbetalt i 156 dage i løbet af 12 på hinanden følgende måneder, dels når medlemmet har fået udbetalt dagpenge i tilsammen 468 dage i løbet af 36 på hinanden følgende måneder. Disse begrænsninger bør ophæves, og dagpenge bør udbetales, så længe arbejdsudygtigheden varer.

Gennemførelsen af de ovennævnte forbedringer vil efter forslagsstillernes opfattelse ikke motivere ændring af de pågældende loves bestemmelser om ydelseernes finansiering.

De ændringer, som er omhandlet i forslaget, bør gennemføres snarest muligt, ikke mindst af hensyn til de lavestlønnede, som rammes hårdt.